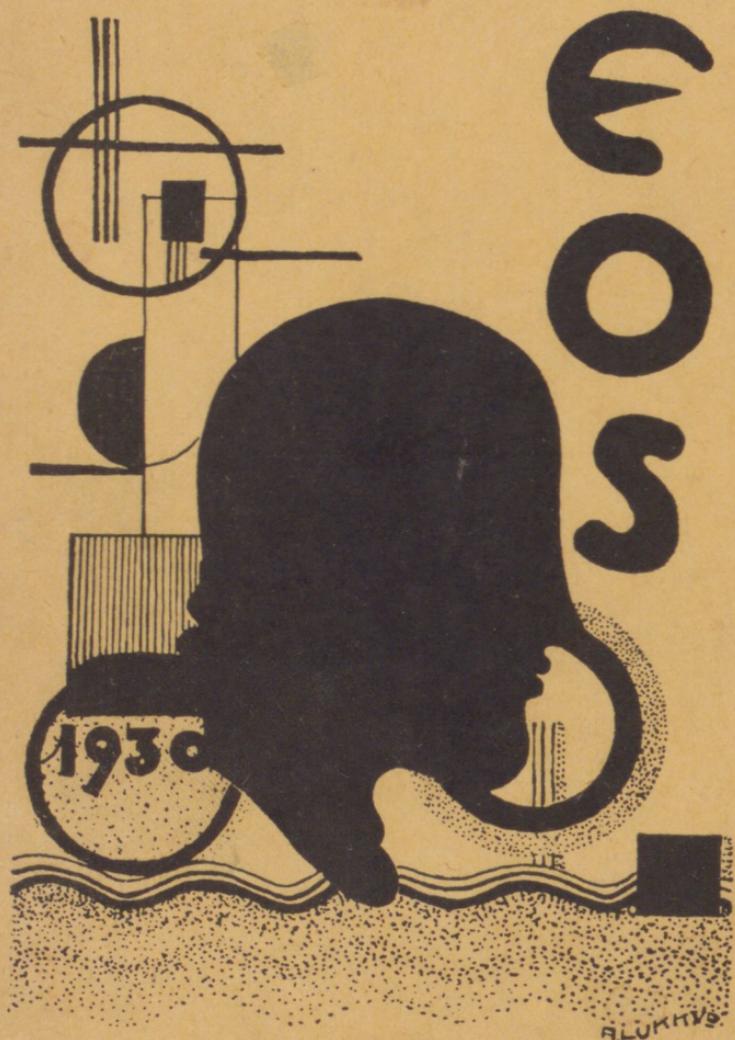

Alukhys

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K 44445-1

32 lk

Ad initium.

Taas tõusebkaugel taevarannal
igavesti nooruslik Ros Okeanuse
tumedast rupest, kihutamaaks üles
laotuse avarusse.

Tiivulised hobused hirnahuavad
kärtsitult ees tulise vankri, nea-
de tumelevate jalgade kabjarsnad
pilluvad kuldseid sädemeid. Hiis-
õine taevas naeratab roosiliselt,
hääguvad purpurselt valgete hobus-
te küljed.

Safrankollase vankris sõidab
Hyperioni tütar, tungal parena
kões, puistates vasakuga lilli.
Kirev kukk seisab ta ees vankril,
tega üle sõrab koidutäht.

Kaugel taevarannal koidab aigav
päev.

Saateks.

T.P.H.G. kultuurringi aegkirjale kirjutand I l m a r R e b a n e. "Tallinna koolinoorsoo kultuuryhingus" esimees.

Kirjutam meeleldi yhe noore noorte enese aegkirja avanumbrisse omi tervitusi kui T.K. K.Y. esimaes. Milline organisatsioon taotleb koondata oma perre autonoomse yksusena koiki vaimliste huvega ja harrastusiga noori, kes lahevad edesiminejale teed uue kultuuri pyydmises ja voitluses.

Saksa luuletaj Stefan George on oelnud: Vilets rahvas, kel puudub laulik, voime oelda vilets generatsioon, kel puudub siht, mote. Meie noorusvaimustus ei pysi, ei otsi ainult rahu ja lunastust, ei seatu vanade ykskoiksuses, tardund vaigalolus - ei, vaid tahab anda uut, luua uusi vaartusi! Tahame olla loovad andjad ja votjad, kes pyyavad taiuslikumat epooki, voitlustuld, anda teotsemisjulguses seisa, mida vanad pole suutnud! Austame vanade tood, kuid pyyame elavate viljakate, uute todede poole. Austame kargust ja taiuslikkust, austame haatahtlikult edesisammuvat vaimu.

Aegloo rytm naibat taas uut epooki, tahame sinna sellega kaasa, mitte motlematumas minemisihas, vaid jarelkaalut veendumusis. Tosisst kultuuri, vaimu ja keha yhist tervikut.

4

jäulist noorurit, mitte üksiküksed
väikekodanlast, kindlajoonelisi ja
sirgete sihtidega vaimalist rühmitust
seda vajame enne kõike!

Tulevi päevade n-vei julgeme rää-
kida, usume sellele, rusvärskust ja
arvame, et see usus on jõud! Eiu val-
itamisest tahame rääkida, mis on
täidet aiava uusi väärtusi ja rõõme,
tahame liita ja koguda need noore-
edesipingutavva hinged! See vaim, oler
veentund, liitub laia ja avara kul-
tuurliikumisega.

On terviteta see noorusvärsk
vaim, on terviteta see eneseavaldu-
se pyye, on terviteta ja lootustelle
jõuduandev see noor-ettevõtt Koolis,
kus elab veel vana noorsoo liikumise
vaim, mis on lootnud meie esimesed
tegelased ja kujundand meie program-
mi ja credo!

(T. K. K. Y. lähem programm ilmneb
kindlapiirdelisemalt nende ridade
kirjutaja artiklis T. K. K. Y. albu-
mis, vhtlasi osutetakse seal lähem-
mal tegevusvahendeile ja kavatsu-
sille. Teltellimisele 50 senti, tel-
litav ringilt ja T. K. K. Y.-ilt Uus t.
15. Litografeerituna ilmub veebruaris
Tall. Keskkoolide ilukirjandusli-
ku ja vaadetekokkuvõtte koguteosena
- kvestää terviteta).

Ad initium.

II

Inimlaps on tume.

Tumedam temast enlast ("endast" noaegses käsitluses) on ta teine, väime Mina, sekundaarne, nagu õpetavad psühholoogid. See pärast ütlesid targad juba enne loole ajaarvamise algust: Tunne iseennast!

Targad on ikka midagi õelnud, selle järgi on püütud vahel tõelgi. Nii ütles Tuglas.

Tumedal inimlapsel on palju ja väga erinevaid vajadusi. - Vajadus ellik tarve on norutundega ühenduses: kmiteldav ese või protsess, mis kõrvaldaks mainitud tunde - nii õpetavad targad.

Tumeda inimlapse sekundaarselgi. Minel on palju tumedaid tarbeid.

Kes jõuaks tunneta neid kõiki? Tundmine is õnnesta kedagi.

Ent nad on. -

Gümnaasiumi õppurkonna sekundaarne väime Mina vajaduste raskel maailmas on kavatses käesolev ajakiri.

Olen kuski õelnud, et tegudeiha keeb nooruse veres. Ma eriti pole arund sesse lausekesse. Kuid tahan väita uuesti, et see on tõsi. Vähe-
nast valdava enamiku suhtes.

Noorusunistuse muinasmaal õitseb mõnigi verev lill, mida noppi ikkab süda. Seal kerkib mõnigi mägihari, kõrge ja lumine, mida võit-

ma kihutab tung avaruste järgi.
Paljudes palangutes põleb noo-
ruse hing, põleb ja leeritseb mit-
ses loomas. Mitme jumala altari
juurde saab noorus oma harda sudame
nagu ohverloomaa, mitseti jumalalle
meeleheaks.

Jumalaid on palju, igauks neist
tõotab midagi.

Tume on inimlaps. Tal on palju
mõtteid, soove, igatsusi, rõõme,
kurbusi, ideid, tuld ja vaivustust,
otsinguid, eksimusi, pettumusi, pro-
testi, küsi avastusi. Koik see se-
guneb aimamatuis proportsioones, ku-
jundades tundaatuid sõlbi.

Ilmuneb tung pühkeda, avaiduda,
laua.

Kajastagu see koik "EOS'e" veer-
gudeil! Seks on ta kavatsed! On õp-
pur samuti tume inimlaps kui iga
teine. Tema vaimse Mina paremaid
eneseavaldisi ikkame näha, olgu see
leheke liha tema lihast, veri tema
verest. Nõnda tahame.

Siis pole ta ainult vask, mis
kumiseb ja kelliuke, mis heliseb.

Väike on "EOS". Väikesed on ees-
sed, mis langevad mullapinda. Siiski
on eostained kord valitsend maailmas.

R u d . A p e l b e r g .

T. L. P. H. - g. õpil. kultuur-
ring "Koidu" esimees, "EOS'e"
peatoimetaja.

D. A. je lein saxon laarne Mine.
 "Tune en inialepe!"

Rud. Tüding.

Hommik.

Taevas pupastub juba
kui põsk näbeliku neitsi.
Omad inimese taos
sõõsta välja süngist (paitsi
hommik kassiahastuse).
Kui esimene saatus
kiir päikese, siis algab
elu kõigjal, kihisev.
Punkte valla roogantelu
autode ja kiijantelu
agurite, turunaiste.
Nool päikse puna verev,
sibab tüdruk üle tänava,
ta, ta seirab poisi naama.
Teispool kinnisepp, kaenla
aknaraam.
ning kerjus nark ja vana.
Sii algab päev...

Kuulakoon 1930

Nahksild.

Nahksild. Iselik nimi, mis? Otse veider! Ent teatud seisundit (cogniline, Argu arvatagu, et Nahksild mingi muinasjutuline ese on, mis meie põlvini säilinud. Mitte sinna poolegi! Kogu muinasjutulisus on irduanud nüüdsast hirmusreaalsest maailmast.

Nahksild on targim meie väikesel kotumaal. Ta oskab hästi rääkida narrastust - teiste nahade liiga kohta. Sellest nimigi. Nimelt peab iga inimene, kes üle silla sõidab, selle lõu eest maksma. Muide see on lõbusa-aeguline junturnus.

Kellelgi ausal kodanikul oli narrastus üleliigseid klaasitäisi juua. Laupäeviti kannatas eriti selle all. Ühel jällegi klaasirohkel laupäeval väljus kõrtsist ja suundus silla poole kojuminekaks. Ent teekond väsitas mehikest. Jõudes silla manu mõttes: "Oot - oot! Tarvis vähe puhata".

Hakkaski sündselt istepaika otsima. Kergesti leidis pikali asetatud palgi. Istus raskelt. Ent siis tundis, et oli tagumikuga valusasti sunniveele istunud. Tõusis püsti ja virutas jalaga paigile. Jalga lendas iselikul viisil paigist läbi. Koolika sirnanga järzi sad aru, et oli paigi varjule istunud. Sellest saevus nii, et kuugi pilve endale

varjuks tõmbas. Vihaseilt haaras mees lahtiolevala munakivi ja elbitas silla suunas. Koliseses veeres kivi sillutusele ja tumises lõpuks sillal.

Kolksatas uks. Heikeks viaskua valguskiir uulile. Naine, kes pidi raha kassapõrka sillast ülesõituse eest, jooksis välja. Kõikides kuisis mehelt.

"Kes seal sõidab?"

"Keegi kihutas minuist mööda."

vastis mees osavasti.

Si kostaud enam kivi tuminat sillal.

"Nüüd jäi seisust" huuatas naine.

Kiiresti haaras seelikusabad koomale ja sõõtus sillale. Mees vaid muheles endamisi minnes taa-ruvi samas kodu poole.

Nüüd siirdugem päevasele elu-olule Manksiillal.

X X

X

On rajukas suvepõlv. Tugevad hiidid puhuvad rõivastest läbi, ent nad pole külmed. Keistatun sõnerduasil päevil lagedal kohil aega veeta. Nii siirdungi majastikust sillale.

Jõgi lainetab tugevasti. Mõr-poolne sillaveer on märg. Kogu aeg viskab vett sillale. Suitu-haintudes hääsub horisondil auriku siluett. Laveerides sivutab

purjek triivivat luubi. Mees purje-
kas pingutab sooti valitsemaks pur-
je skvallis. Laeva pärast hõilab
harkisjalu seisev tüdruk midagi me-
hele. Ent mees tirrutab vaid hooli-
kalt liikumise suunas. Rehvitud
seilu purjetab taamal teisi purjekaid.
Kaldahärses vees tõrjutavale üksi-
kule vajale on istunud valgekõhune
kajak. Vee pinnal olev sild kõigub
kergesti lainetusest.

Korraga kostub laevasignaal:
kõla vilel järjestikku. Mere poolt
ligineb aurik. Ta ees sõidab puksiir-
laev. Tahetakse teispoole silda
sõita. Koite abil ajutavad mehed
silla keskosa kõrvale. Aurikul on
korralikult uletõrvatud korkvender-
umber laevanina. Propelleri pahise-
des sõodubki.

Neiu seisab silla käsipuu man,
vaadates vette. Aegajalt kostab
tema mant solge. Seal lõbustatakse
vististi kivikeste vettelaskmisega.
Tuul on vähe kõrgemale kui tarvis
keerutanud lühikese undruku. Kaka
loikides-sivutavad poissi surevad
seda ja vaatavad teineteisele käsi-
tatava muigega otsa.

Piki uuli läheneb käbe eit
muntajalgse poisiga. Maainimesed.
Poiss on nähtavasti esmakordselt
linnas. Vahib amuli sui ehitisi.
Kuuldes silla kuminat jalge all
jääb seisma ja kerjub iliehmuunana:
"Mema, kurask, kuhu sa lähed?"

"No tule nüüd ikka edasi."

"Ei mina tule."

Poiss rütsib maanaise käe otsas.
Terib teda tagasi. Eit peabki adis-
tuma.

Minust möödub masajalgne ruhnu-
lane kala järgi nõngates. Näen te-
da astuvat ligase põnjaga purjekas-
se. Seal hakkab eitevalmistusi ko-
jusõiduks tegema.

Näen kodu poole reenvat kõigile
tuntud korstnapühkurit. Tal on kar-
tulid põnes ja "oktoobris" räimed.

Piisab mullegi siinolust...

Küünlakuus 1930.

Valter Järvik.

Piimvalge öö.

Ön öö piimvalge.
Omber mu udu
kui konnakudu.
Ööd valgustaman kuu.

Üksik täht taevan
kaugena.
kahvatuna
silmi pilgutab.

Emalt paistavad tuled -
suurendet ehatähed.
Nende poole lähen,
igatseden jõuda päralt
- jaama.

Epamäärane mügarvik -
näen jaama siluetti.
Saatel traatide kvinteti
jõuan jaamaesisele.

Jätan õõ piimvalge.
Ümbert enda viiskah udu,
mis kui konnakudu.
Sisenen.

Näärikuu 1930.

R. Tuuding.

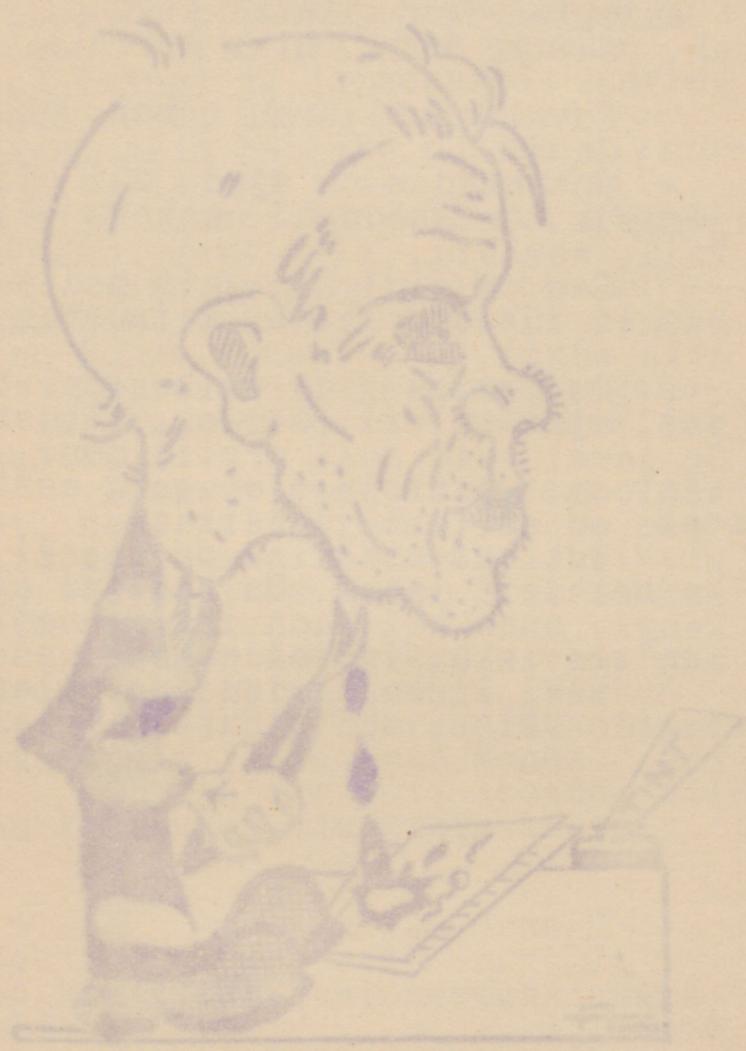
Meri.

Kui üllas ja hurmav sa oled,
ääretu lõpmatult pablitsew tuju-
kas meri.

Mind võlud sa vaikselt, tor-
miselt - alati.

Suvatse olla mu sõber! Su-
vatse!

Kas mäletad aegu, mil väikese
jõmpsika solistasin rannaveereses
madalves? Kas mäletad aegu, mil
väikese lootsikuga seilasin su
pinnal? Ja talvel, mil ägasid jää-
kammitseis. Oh, kuidas liuglesin
üle su jäise klaassileda pinna.

Te näete toda meest ta leost
 tal nõuke on reemata me "EOS" l

Olin rõõmus, ent sina kannatasid
 - andesta! Kas mäletad segu...
 ah, mäletad küll, miks korrata
 kõike.

Suvatsed olla mu sõber, eks!
 Jah!?

Ent möödas on ajad, mil olin
 jõmsik. On möödunud hetkenä päivi,
 kuid, aastaid.

See on elu! Elu, mis peata-
 matult rühib, ruttab, kiirustab,
 ikka edasi.

On möödas ajad päikesepaiste-
 sed, ajad tulvil rõõmust, lõbust.
 On järel vaid hall argiinimene,
 tööloom, võitleja olemasolu eest
 - see on säilind jõmsikast.

Ent ses apaatis on siiski
 ka heledaid laike. On säilind ega
 kaogi, enne kui kaon ise ja sam-
 mun igavikku, igavesse heledusse.

Need kirjad laigud on mäles-
 tised. Mälestised sinust, mu lem-
 mik...

x x

x

Meenub üks...

Laisalt libisesid purpursed
 päikesekiired üle piiratu sinise
 veevälja.

Istusin rannakivil, uhel
 noist suurist ja usargusist ja
 ja... noh, istusin ega pannud
 ishele kuidas nõrged lained ja

lainekesed, purunenud vastu kive
 väikesiks piisuks, niisutasiid mu
 jalgu. Tulid üksteise järele
 need lained ja lainekesed, puru-
 nesid vastu kive, kusjuures vee-
 piisad jäid hetkeks püsima kivi-
 le kui pisarad imiku punnpošile,
 et siis uuesti langeda oma sõpra-
 de manu, mere üska...

Jahe meretuul jahutas suve-
 kuumusest õhkuvaid luitseid ja ka
 minu kuuma laupa.

Horisondil haihtus kaugene-
 va auriku suitsuvine taevasinisel
 taustal.

Seal vilksahtas midagi val-
 get, seal jälle, seal uuesti. Need
 olid purjekate lumivalged tiivad,
 mis viivad ikka kaugemale, kauge-
 male minust...

Hüppan lootsikusse, haaran
 aerud, ent hülgan peagi. Viskun
 vaid lootsiku põhja ja jätan loot-
 siku tuule ja lainete kanda.

Oh, on ilus nii lebada, sil-
 mad! kiindunud sinisesse taeva...

X X

X

Nii üks, ent meenub juba
 teine.

Pime, sunk sügis-öö.

Vihaselthundast tuul, ei
 enam suviselt jahutav pehme sul-
 nis. Ei, nüüd vaid kinutav, rut-
 tav kui elu...

Kiirelt üle rannaluidete
 tormates, jämedaid vihmapiisku

liivale piitsutades pari ta re-
re, mu kalli suvise sõbra met-
sikult mässama. See raevuski,
ohutu suured lainemäed tõu-
sid ja langesid. Vahupritsmed
piiskusid rannakaljudele, kus
jällegi istusin ja... märjaks
muutusin üdini.

- Sõber, rahustu! hüüdsin, ent
tormi-und ja veekonin matsid mu
hääle, nii et ei kuulnud seda
isegi.

- Ei kuule mind mu lemmik,
on raevus, kurvastusin.

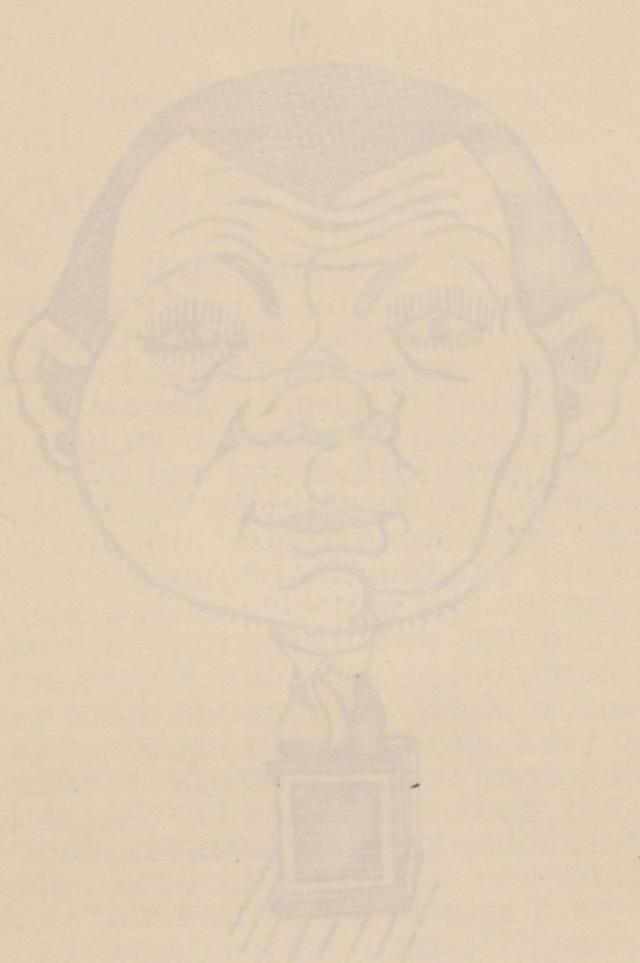
Ent raevuski oled sa ilus,
jülhe!

X X
X

Oled alati ilus, sõber!
Meenutaks veelgi mälestisi
sinust, ent mis säilib mulle
järgnevate apaaletundide laigu-
tamiseks.

Teinekord... jah, teisel
korral jälle!

Näärikuus 1930.

Julius Nierman omab tähtsat kohta
 -esimehe komisjoni revideeriva.
 Te tulvub patriotismist,
 ent mitte vähem ateismist.
 Ta paatustlik sõnastus
 "kajaastub" publikus.

Th. Indrikson.

Noorsoo suvepidustused Pärnus.

Möödunud aastal 28. juunist — 2. juulini toimusid Pärnus esimesed E. Noorsoo Karskusliidu poolt korraldatud noorsoo suvepidustused. Pidustuste tähtsam osa olid töökoosolekud. Kuna kongressid varem olid pühendatud ainult karskusküsimusile, siis viimaseil suvepidustustel peärõhk oli elu-uenduslikele küsimusile. Pidustusist osavõtjate arv oli 580. Referaadid ja neile järgnenud vaidlused osutusid õige huvitavaiks ja sisurikkaiks. Siin ei võetud vastu küll mingeid resolutsioone, kuid avaldus kõige selgejoonelisemalt tänapäeva koolinoorsoo ilmekama osa ideoloogiat.

Esimesel töökoosolekul refereerisid õpil. J. Tõnisson "Isiku väärtustest ja ühiskonna väärtusnõudest". Järgnesid õpil. N. Ruusi ja üliõpil. V. Olupi referaadid teemil "Noorte harrastusi ja noorsooliikumise seisukord tänapäeval". Referendid väitsid, et tänapäeva noorsoos olevat ohtralt levinenud palju halbu harrastusi ja väimset tardumust, ning konstateerisid noorsooliikumise surnud punktil olekut.

Sõjalise õppuse koolitöömist kritiseeris teravalt õpil. N. Ruus, väljudes õpilaskonna seisukohalt. Ta lõpetas oma kõne järgmiselt:

"Meie siia arvupidustasile kokku
 sõitnud noored, peame avalikult
 deklareerima, et me ei soovi sõ-
 da, sest sõda on kuritöö. Sõda
 hävitab kultuuri saavutusi ja meie
 kohus on kaitsta kultuuri, mitte
 hävitada."

Oliõpilane Kung ja mag. A. Elan-
 go refereerisid teemal "Noorpõlve
 ülesannetest eesti ühiskondlik-kul-
 tuurilises elus". Esimene näitas
 ära, et noortel on olevikus palju
 vastuvõetamatut, just tänapäeva poli-
 itilises ja kultuurilises elus,
 ning soovis, et noored täismees-
 teks sirgudes nende puuduste kõr-
 veldamiseks astuksid samme.

Referaatidele järgnesid elav-
 vad läbirääkimised. Onk tundus
 elektriseerituna. Mitmed vanemad
 inikud toonitasid, et kõik ette-
 kantud referaadid kandvat liig pa-
 hempoolset ilmet. Noored aga kinni-
 tasid kõige kindlamal kujul, et
 need süüdistused ei pea paika. Et
 noorsugu on radikaalne, see on loo-
 mulik. Tõendati, et kuigi noored
 astuvad avalikult välja militaris-
 mi vastu ja mingit aukartust ei
 tunne kaitseliidu suhtes, siis peo-
 taga meeles, et patenteeritud isa-
 maalased ja rahuajal relvadega üm-
 ber käijad sõjapuhul kõige enam
 hoiduvad liinilõminekust. Pr. Helmi
 Pöld, kes ägedalt noori süüdistas

pahempooluses, oli lõpuks sunnitud tunnistama: "Ma pean ütleva, et ega see sõjaline õppus mingit kasu ei too. Mis need lapsed asjata püssidega mängivad". Tugev aplaus tõestas, et ka kõik noored sellega nõus olid.

Teisel töökoosolekul esinesena refereeris mag. A. Anni "Modernist elutundest." Järgmisena refereeris Joh. Barbarus "Ühest elurütmiist ja selle kajastusiist eesti luules." Ta käsitles uusi voole luules ja rõhutas kaasaja luule eluvõcrust. Viimasena refereeris dr. med. J. Vilms teemil "Noorsugu ja elurõõm."

Sellel lõppee suvepidustuste töö-osa ja järgmisel päeval oli korraldatud noorte rongikäik Lõviku teega läbi linna. Peatuti tütarlaste gümnaasiumi ees, kus juubeli kongressist osavõtjad koos teelauas viibisid. Siin tervitas noorsugu oma aatekaaslasid. Tagasi jõudes lähtekohta, oli noortel koosviibimine poeplast gümnaasiumis.

Samal õhtul lahkusime meie Tallinna õpilased. Pärnust, kus nii mitmedki tunnid teiste kodumaal noortega mööda saatnud olime.

- K E E L -

Nolens volens...

Kui kuninglikult kõlad sa,
mu ema kodukeel...
A.Reinvald.

I.

Keeleta ei suudeta kujutella:
kirjandust, kirjanduseta keelt.
Väljendamaiks midagi, kas suuliselt
või kirjalikult, peame omama keelt.
Keel aga peab olema puhas ja kõ-
lav, siis on ta kultuurne ja on te-
ma omanik rahvas! Kultuurne.

Eesti keel, ehkki imetsidav oma
ilu ja kõlavuse poolest, lõõmatult
seepärast on iga eestlase kohus
arendada, ilustada ja polcerida
oma emakeelt, lisada tarmu ta are-
nemisele. Meile tasuks on lootus,
et eesti keel, sooritanud samase
arenemiskäigu kui teised kultuur-
keeled, jõuab esimeste sekka oma
ilu, kõla, puhtuse ja värvikuse
poolest.

Kui on iga eestlase kohus ai-
data kassa keelearengule, siis
on see ka meie kohus, kaasvõitle-
jad!

Meie agraarim keeleuendaja
mag. J. Aavik paneb kõik lootused
keelereformi suhtes just noorile,

est vanema generatsioon; seas oma
 te tugevat opositsiooni (solvatakse
 teia keelerikkujat nimega jne.)

Nii siis, kaasvõitlejd, asuge
 agaralt puhastama, ilustama ja te-
 zema sõltumatuks meie armast ja
 sõlavat emakeelt, mis veel kubi-
 sed igasugu germanismest, kadak -
 saksilustest jne. Jõuda selleks!

2

Et oleme asund andma välja aja-
 kirja, mis taotleb peamiselt kir-
 jandust, siis peame - tahes või
 tahmata - ruumi andma ka keelelis-
 tele küsimustele. Saks otstarbeks
 ilmub igas numbris eriosakond "Keel";

nia käsitleb eesti keelekõniamusi
just õppuri seisukohalt.

Meie resolutsioon:

Anneme vabaduse kõigile kaas-
toolisile tarvitada igasugu keele-
uenduslikke vorme (mida võibolla
mõnel pool hüljatakse), ent tingi-
musel, et neid tarvitataks õieti.

Palume aga mitte arvata, et ta-
hame ajakirja muuta mingiks keele-
uudise katsepõlluks. Ei, see on
vaid lihtis soovatus õppureile,
sest "Eos" on õppurite ajakiri ja
õppureil olgu selles täielik va-
badus ("väljaarvat vead").

Lõpuks oleme kindlal arvamusel,
et suurem hulk lugejaid - õppureid,
lugedes käesolevas ja ka järgne-
vais numbris leiduvaid padu, leiab
neis selliseid sõnu ja vorme, mida
nende silm näeb esmakordselt või
näinud olles ei tea nende tähendust.

Kõige eest hoolitsatakse, sei-
gad ei või ometi jääda õppureile
(pealegi gümnaasiumi õppureile)
terraincognita'ks. Seepärast stimu-
liga numbris "Keeles" lühike kom-
mentaar selles numbris leiduvate
uute ja vähemtuntud sõnade kohta.
Peale selle avaldame juhendeid
nende tarvitamiseks, mõningate
üllas "levinend" keeletõvedest
hoidumiseks jne. jne.

Lootes lugejate rahulolu, ai-
gime juba käesolevas numbris sõ-
nade kommentaariga, ent enne veel
üks seik. Nimelt, kui kellelgi on
midagi südames pakitsemas ("seda

nimelt mõne keelevormi või sõna suhtes), siis ärge vaevaku end asjatult, vaid teatagu sellest kirjalikult "keele" toimetajale, kes katseb neid kuidagi avitada.

Sõnu.

Nii võiksime atata...

ajur (-i) - voorimees
 elbitama - hooaga viskama
 haiktuma - õhku laiali minema
 hõilama - valjusti laulma, hõiska-
 ma

hõngama - lõhnama, hingama
 hääbuma - väikeseks jääma,
 degenereeruma
 hülgama - kõrvale heitma, ära
 põlgama

imik (-u) - rinnalaps
 irduma - lahtitulema
 irrutama - lahti ajama, kiskuma
 julhe - metsik-ilus
 kirgas (kirka) - hele, silmi-pimes-
 tav

käsitama - aru saama
 laup (-ba) - otsaesine
 laveerima - ristlema, loovima
 liga (lea) - mustus, kõnts
 loikima - pika koivaliselt,
 laisalt jooksmas

luup (bi) - lootsik
 masagaalne - väikese kasvuga
 meenuma - meelde tulema

leerutama - meelde tuletama
 lümtajalg - sissepoole pöörat
 varvastega jalg
 naam (a) - mola, lõust
 nentima - konstateerima, niitama
 paitsi - väljearvat
 piisana - jätkuna
 raev (-u) - meelest viha
 raevana - meelest vihasena
 raju - äge, torm
 reandama - ära määrima
 reenma - ruttama
 rehvimä - purje vähendama
 rutsima - ägedalt rabelema
 seik (seiga) - asjaolu
 seil - puri
 seilama - parjetama
 seirama - järgnema, jälginä
 seirama - tähele panna
 siirduma - üle minema
 sirmama - vaatlema, kaalutlema
 sirmang + vaatlus, kaalutus
 sivutama - nõõduma
 skvall - järsk tormihocg
 solge (-ke) - solgatus
 solnama - haavama
 soot - nõõr purje seadmiseks
 suvatsema - armulik, lahke olema
 sõltumatu - rippumatu
 süilima - alal hoiduma
 süilitama - alal hoidma
 süüstina - tormina
 taan - jälle
 taba (täva) - komme, pruuk
 taotlema - kätte püüdma, tahtma

tarm (-u) - energia
 taust (-a) - tagasein, foon
 turrutama - aineti vahutama
 triivima - lainetest kant saama
 tulvil - ülevoolavalt täis
 tõrutama - väljaulatavana paist-
 ma

uul (-i) - tänav
 üllas (üllä) - suurepärane, õilis
 usk (usa) - süle, rüpp
 sellest ehk piisaks...

Ära ahasta kui sa komis-
 ted või kukud, ning tea, et
 üksnes roomav ussike ei või
 kukkuda!

("Kevadikust")

Kes täna olla looja
 lõnna aiall.

(Nietzsche.)

- S P O R T -
=====

Toimetajalt.

Kultuuriring "Koidu" ajakirjas "EOS"es hakkab järjekindlalt ilmuma osakond "Sport".

"Sport" tahab tuua ajakirja veergudel asjalikku ja õiglast hinnangut gümnaasiumi spordielu kohta, käsitleda tuntumaid spordialu iseäranis neis, mida harrastab gümnaasiumi sportlaspere ja jõudumööda kaasa aidata kehakultuuri levingule õpilaskonnas. Toimetus ei taha tuua ükski jooksvat informatsiooni, vaid aegajalt avaldada ka pikemaid kirjutisi asjatundjailt.

Soovitav oleks, et lugejad avaldaksid ka oma arvamusi, sest seega loodaks lähem kontakt lugejate ja toimetuse vahel, mis võimaldaks teineteise mõistmist.

Gümnaasiumi meistrivõistlused käsipallis ja ping-pongis.

Belmiste aastate eeskujul korraldab Spordiring ka käesoleval õppeaastal klassidevahelised esivõistlused käsipallis ja ping-pongis.

Käsipalli võistlused algasid jaanuari keskel. Võistlused peetak-

Ervin Püss pole spordimees,
ent siiski viibin "Sporti" sees,
sest male ja muu sellist sporti
kuulub müüdisajal ka ju sporti.

se kahe miinuse süsteemis. Mängi-
 takse harilikult spordiringi, kuid
 ka klasside õhtustel tundidel.
 Võrkpallis andsid end ules 8 klassi.
 Loosimisel eriti "porutavaid" kok-
 juhtumisi ei olnud, kohtasid võrd-
 sed vastased. Kuni käesoleva numbril
 ilmumiseni jõuti poolfinaalideni.
 Plusside ringis seisavad vastamisi
 kaks "kõva kivi": V-a ja IV-b.
 Raske võitjat ennustada. Miinuste
 ringi võitja on V-b. Selgub gümn.
 võrkpalli meister, peale pinevaid
 heitlusi mainitud kolme meeskonna
 vahel. Korvpalli turniirist võ-
 tavad osa 9 klassi. Siin on juba
 mõningaid üllatusi juhtunud. Loo-
 detav võitja V-b loodi kõigile
 ootamata plusside ringist välja.
 Kõige enam aga ebaõnnestus meist-
 ri kohale pretenteeriva V-a klassi
 debüüt, kaotades mõlemale kolman-
 dale klassile. Arvatavasti tuleb
 korvpalli meistriks IV-b, kes
 osas kooli Aja B meeskonna mängi-
 jatest koosnevat meeskonda. Talle
 kuigi kardetavaks ei või saada V-b,
 ehkki nõrgenenud koosseisus. Neil
 puudub parim mängija E. Kunnapu.
 kes raske sisemise haiguse tõttu on
 sunnitud voodis lamama. Üle poole
 mängudest on läbi. Nõrgemad on
 välja langenud, jäänud on vaid tu-
 gevamad, kelle hulgast peale äge-
 dai matše selguvad gümn. käesole-
 va õppeaasta käsipalli meistrid.
 Ühel ajal käsipalliga alati

ka ping-pongi võistlustega. käes-
oleva õppeaasta turniir on omalaad-
ne, sest turniiril ei esine mitte
klasside meeskonnad, nagu varemalt
aastail, vaid võistlus on määrat-
tud üksik- (individuaal-) võistle-
jatele. Osavõtjate üldarv on 48.
Võistlus peetakse kahe miinuse
süsteemis. Mängitakse peale tnn-
de aulaga Spordi Ringi ping-pon-
gi laual. A. Liblika juhatusel.
Ka see turniir hakkab jõudma
lõpule. Nii siis, gümna. seisavad
ees kõige lähemal aja, kaks
põnevad sündmust: Käsipalli ja
ping-pongi meistri võistluste
finaalid.

E. Ellmann.

Spordiringi esimees,
"Spordi" toimetaja.

Koostööl "Koidu" ringi
 vastu võetakse järgmised liikmed:
 Apolberg V-a (peatoimetaja),
 Krekman IV-b (ilukirjandus),
 Kory IV-a (artiklid),
 Kivirähk IV-b (keel),
 Sillamaa V-a (sport),
 Valtsoon IV-a (variatsioonid jne.)

P. S. Kultuuriring "KOIDU"
 uusi liikmeid võtab vastu
 ringi laekur Ilves V-d.

PEABOOSTIKA
 ARHIVAARSTI
 TÕNDE